N°. 31. 1839

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS- BLAD.

Woensdag 6 Februarij.

F R A N K R IJ K.

PARIJS, den 3den Februarij.

De onderscheiden bladen zijn nog geheel vervuld over den gewigtigen maatregel door het bestuur genomen. Die het ministerie zijn toegedaan, beijveren zich steeds om de ontbinding der kamer te regtvaardigen, en de noodzakelijkheid daarvan aan te toonen op de gronden reeds vermeld in de artikelen van het *Journal des Débats* en van den *Moniteur*. De oppositie draagt al het gebeurde voor, als had men slechts eene schijnvertooning willen maken: de heer *Molé* had slechts om den vorm zijne demissie gegeven; de onderhandelingen met den heer *Soult* waren niet ernstig gemeend geweest. Ter zijde latende het groote struikelbok voor eene nieuwe ministeriele combinatie: dat de koning zich niet in de armen wil werpen van de hoofden der coalitie, van de lieden, die de koning wel aan de regering, maar niet in het bestuur wilden laten, en zelve het bestuur geheel naar hunnen zin leiden, beweren zij slechts, dat wanneer men tot ministers, bij den maarschalk *Soult*, de heeren *Thiers*, *Passy* en *Duchatel* gekozen had, men eene genoegzame meerderheid zou gehad hebben, rekenende men op de leden, die uit hoofde hunner ambtsbetrekking steeds tot de ministeriele zijde overslaan. Van de oppositiezijde blijft men voorts beweren, dat de invloed der diplomatie niet vreemd is aan het aanblijven van den heer *Molé*, als welke in de tegenwoordige omstandigheden dezen minister gaarne aan de zaken zag blijven. Na de redeneringen over de ontbinding, volgen natuurlijk die over de verkiezingen en de nieuwe kamer. De gevoelens zijn daaromtrent weder verdeeld naar de partij die men is toegedaan. Van beide kanten beweert men, daarbij niet dan te kunnen winnen. Van de ministeriele zijde zegt men, dat Frankrijk regt zal doen wedervaren aan eene eerzuchtige en zedelooze coalitie, die te midden van de rust en den voorspoed, uit eigen belang, de sedert acht jaren gevolgde beginselen wil veranderen, en het geheele land in beweging brengt; de oppositie wil betoogen, dat de gemoederen niet meer zijn, zoo als bij de jongste verkiezingen; dat het getal onvergenoegden was toegenomen, dat de coalitie van uit de kamer nu over het land werd verspreid. De onpartijdige lieden vertrouwen intusschen, dat het gezond verstand en het belang, om bij den tegenwoordigen staat van rust en voorspoed bewaard te blijven, de overhand zullen behouden op de neiging naar verandering, op de eerzucht en den partijgeest; dat men terug treden zal voor het denkbeeld aan eene onzekere toekomst, ten gevolge van eene veranderde staatkundige strekking, en dat dien ten gevolge het tegenwoordig ministerie, bij de aanstaande verkiezingen, meer winnen dan verliezen zal.

— In het personeel der prefecten is eenige verandering gekomen; de prefect van het departement de la Somme, *de Saint-Aignan*, is tot prefect van het noorder-departement benoemd, ter vervanging van den heer *Mechin*, die op pensioen is gesteld, deels om zijne hooge jaren, maar zoo men zegt ook, omdat hij bij de jongste algemeene verkiezingen te weinig zijn invloed in het belang van het ministerie had uitgeoefend.

Men spreekt ook weder van de verplaatsing des heeren *Duval*, prefect van de neder-Loire, die aldaar zeer gehaat is, doch dien het ministerie nog niet heeft willen doen vervangen.

— Naar men wil zijn in den laatsten tijd aan den maarschalk *Valée* herhaalde voorstellen gedaan, om in het ministerie te treden, maar dezelve heeft die aanzoeken steeds van de hand gewezen.

— In berigten uit Madrid tot den 25sten Januarij wordt gesproken, dat men daar binnen kort belangrijke gebeurtenissen te gemoet zag, eene crisis die het land zou redden of geheel ten verderve strekken. Sommige lieden vermeenden dat *Espartero* de held der aanstaande gebeurtenissen zou zijn; en dat hij slechts op eene gelegenheid wachtte, dat hij eenig voordeel op de karlisten behalen kon, om zich te verklaren.

Te Cadix en Malaga weken vele lieden het land uit. — *Cabrera* was steeds meester van Arragon; laatstelijk had hij eene soort van regtbank, uit zeven regters bestaande, en die uit naam van don *Carlos* regt sprak, opgerigt.

Te Bayonne had men vernomen dat de demissie van den kapitein-generaal van Katalonien, baron *de Meer*, te Madrid aangenomen was, en dat de tegenwoordige oorlogsminister, *Alaix*, hem in het kommandement vervangen zou, en deze zou door den gouverneur van Madrid, don *F. Narvaez* vervangen worden. Aan *Espartero* zou men voorloopig het dictatorschap opdragen. —

De beide engelsche parlements-leden *Fector* en *Brothwich* zouden eerlang naar Londen terugkeeren. Zij hadden den voet niet op het christinisch gebied gehad.

Tusschen den karlistischen chef *Salazar* en den christinischen kommandant van Pueble d'Arganson was een weinig beduidend gevecht voorgevallen.

— Heden, uit hoofde van den Zondag, geene fonds-notering.

N E D E R L A N D E N.

BREDA, den 5den Februarij.

Uit 's Hage schrijft men ons;

» Naar men verneemt heeft het Z. M. dezer dagen behaagd den generaal-majoor baron *von Quadt Huchtenbruck*, kommanderende de tweede brigade van de 2de divisie, het opperbevelhebberschap van de vesting Grave op te dragen, voor zoo lang als deszelfs hoofdkwartier aldaar zal verblijven."

— Bij koninklijk besluit is onder anderen aan de natemelden personen die zich tot bevordering der koepok-inenting bij uitnemendheid verdienstelijk gemaakt hebben, over het jaar 1836, de bij Zr. Ms. besluit van 1 November 1834, n°. 9, nader omschreven gouden medaille van *f* 50 toegewezen, als: aan de heeren *G. Immers*, heel- en vroedmeester te St. Michels-Gestel, *A. K. van Haezendonk*, plattelands heel- en vroedmeester te Steenbergen, en *G. de Ruyter*, idem te Helmond.

— Naar men verneemt heeft het Z. M. dezer dagen behaagt den gewezen notaris te Leiden *Jan Burghart van Gent*, remissie te verleenen van de schavotstraf, waartoe hij bij arrest van het provinciaal hof te 's Gravenhage, van den 8sten December ll., veroordeeld was.

— Het *Handelsblad* zegt van zijn korrespondent te Berlijn, hoogst belangrijke bijzonderheden nopens het handelstraktaat tusschen de Nederlanden en Pruissen te hebben bekomen, waarvan de voornaamste bepalingen aldus luiden:

» Aan de zijde van het tolverbond zullen de volgende Nederlandsche producten tolverligtingen genieten.

1 Boter, kaas, stieren, koeijen, ossen, vaarzen, bij den invoer over de landwegen, tegen de helft van het tarief.

2. Lompen suiker ten gebruike van tot de verbondslanden behoorende raffinaderijen, bij den invoer te lande en ter zee tegen de helft van het tegenwoordig tarief.

3. Gerafineerde suiker tegen 10 rth. voor de 50 kilogrammen (thans 11 rth. per pruissische centenaar),

4. Rijst 2 rth. per 50 kilogrammen (thans 3 rth. per pruissische centenaar.

Aan de zijde van Nederland zal worden verleend:

a. Bij den invoer te land en langs de rivier onder de vlag van eenen staats des verbonds:

1. Voor wijn,

2. Voor graan, gelijkstelling met den invoer ter zee, dat is vermindering der inkomende regten van 10 pCt.

» 3. Bij onderscheidene soorten van steenen, vermindering tot op 50 pCt. van de algemeene invoerregten.

6. Bij den invoer langs de rivier, onder de vlag van eenen staat des verbonds, van werk- en timmerhout, gelijkstelling met den invoer van den zeekant, dat is vermindering op 25 pCt. per last.

c. Bij den invoer langs de rivier, onder de vlag van eenen staat des verbonds, van werk- en timmerhout, gelijkstelling met den invoer van den zeekant, dat is vermindering op 25 pCt. per last.

1. Zijden stoffen, geweven dito, linten op 2 fl per kilogram.

2. Kousen en geweven goederen, kanten en tullen 5 pCt. van de waarde.

3. Messen en kramerijen volgens de benaming van het Nederl. tarief tegen 3 pCt. van de waarde.

Een ander punt van deze overeenkomst bestaat daarin, dat men

het van Pruissens zijde noodig heeft geacht, om *gelijktijdig* met het traktaat, de reeds tijdens de onderhandelingen over het scheepvaart-verdrag van 3 junij 1837 ter sprake gekomen klagten uit den weg te ruimen, die nopens de behandeling der tot het Rijn-transito behoorende koopmanschappen in de Nederlandsche entrepôt-havens worden geopperd."

De belgische bladen deelen thans het berigt uit de Hollandsche bladen mede, van de toetreding van den koning der Nederlanden tot de jongste voorstellen der conferentie. Die den vrede zijn toegedaan betoogen, dat zoolang Holland niet toegetreden was, zulks tot reden voor een uitstel van den belgischen kant kon geven, het middel om nog onderhandelingen te beproeven; zoolang men in het onzekere was over het besluit van Holland, mogt het, in de tegenwoordige omstandigheden, reeds ligtvaardig heeten openlijk den weerstand te verkondigen; maar zulks te doen, nadat Holland niet alleen het Weener-traktaat als verbroken, de scheiding daargesteld, maar zelfs de onafhankelijkheid van Belgie en het bestaand gouvernement erkend had, daarmede werd de oorlog aan geheel Europa verklaard. Dit mogten de mannen van het bewind, de leden van de kamers wel in overweging nemen.

Overigens vermeenen de bladen algemeen, dat nu koning *Willem* tot het traktaat toegetreden is, de belgische ministers geen redenen meer kunnen aanvoeren, om langer hunne voornemens te verzwijgen.

l'Indépendant beklaagt zich sterk, in navolging van de Antwerpsche bladen, over het regt voor de schepen op de Schelde varende, bepaald, zijnde *f* 1.12 bij het opvaren en 38 c. bij het afvaren van de rivier. Het gezegd blad meent, met de Antwerpsche bladen, dat dit regt onmogelijk kon betaald worden; het bewind zou dan tusschen beide moeten treden en zoo er geen vermindering te bekomen was, het voorstel doen, om het regt af te koopen, tegen eene jaarlijksche som, die het te betalen schuldgedeelte zou verhoogen, of de regten te doen vervallen, door het verleenen van daartegen opwegende voordeelen aan de scheepvaart; *l'Indépendant* erkent echter, dat dit zeer moeijelijk zou zijn.

l'Emancipation, over de vorming van het fransche observatie-leger aan de noordelijke grenzen sprekende, acht het voor onmogelijk dat hetzelve bestemd zou zijn, om als dwangmiddel tegen Belgie te worden gebruikt, hoe weinig goeden wil Frankrijk overigens, naar zijne meening, mogt aan den dag gelegd hebben; men mogt in den uitslag berusten, maar tot de uitvoering medewerken was niet denkbaar.

— De volksklubsen te Brussel zijn door de jongste gebeurtenissen op nieuw in beweging gekomen. Een dergelijke zoogenaamde patriottische associatie, aan het hoofd waarvan zekere *Godifurneau* staat, en comité van algemeen welzijn geheeten, heeft een manifest uitgevaardigd, waarbij intusschen tegen de openbare wanorde wordt aangemaand. Eene dusgenoemde democratische meeting moest gisteren avond in het estaminet *Odéon* te Brussel gehouden worden.

— De benoeming van den poolschen generaal *Skrzynecki* tot divisie generaal, door den belgischen *Moniteur* den eenen dag aangekondigd, terwijl den anderen morgen dit blad vermeldde, dat de nieuw benoemde generaal op disponibiliteit was gesteld, heeft reeds dadelijk met reden doen denken, dat zulks op de klagt der vreemde gezanten te Brussel plaats had. Het brusselsche Handelsblad geeft daaromtrent heden nadere berigten. In hetzelve leest men het volgende:

» In elk ander oogenblik en wanneer ons gouvernement met moed en openhartigheid de moeijelijkheden had durven onder de oogen zien, zou de toetreding van den koning van Holland het zeker teeken van verlevendigd crediet en handel geweest zijn. Maar bij de verlengde onzekerheid, doet zich thans eene gebeurtenis voor, die, als oorzaak schijnbaar van gering belang, nogtans zeer noodlottige gevolgen dreigt te hebben. De toelating van den generaal *Skzrynecki* heeft met der daad tot klagten aanleiding gegeven van de oostenrijksche en de pruissische gezanten. Het is een waarheid, dat zij hunne paspoorten gevraagd hebben, indien de besluiten van de aanstelling van dien generaal niet ingetrokken worden. Hun vertrek werd zelfs stellig verzekerd; maar zoo op het oogenblik ontvangen wij berigten, volgens welke zij den uitslag afwachten van een besluit van den kabinetsraad, die op dit oogenblik wordt gehouden en door den koning gepresideerd, welke daartoe ten half twaalf ure van Laeken te Brussel gekomen is. Alles doet gelooven dat de moeijelijkheid zal uit den weg geruimd worden, en dat er geen scheuring met de andere kabinetten zal plaats hebben over eene zaak, die met onze geschillen eigenlijk niets gemeen heeft."

Hetzelfde blad spreekt van het gerucht, dat de ministers van financien en justitie *d'Huart*, en *Ernst*, zouden aftreden; ook stelt het de ontbinding der kamer als genoegzaam besloten voor.

— *L'Indépendant* begroot het getal der paarden, die uit Duitschland voor de remonte der belgische kavallerie gewacht werd, en waarvan de uitvoer door het pruissisch gouvernement langs de westelijke grenzen verboden is geworden, op 3000. Deze paarden zouden nu over de fransche grenzen moeten ingevoerd worden, hetgeen de kosten zeer verzwaren moet, en oponthoud veroorzaken. De belgische minister van oorlog heeft dien ten gevolge aan de hoofden der korpsen autorisatie verleend om binnenlandsche rijpaarden aan te koopen.

— De *Moniteur* maakt de wet publiek, waarbij de halfjarige vooruitbetaling der grondbelasting bevolen wordt.

— Het *Journal des Flandres* verzekert, dat de aartsbisschop van Mechelen eerstdaags de vaandels van de onderscheidene korpsen voor het front zou inzegenen.

— Het schijnt zich te bevestigen, dat de heer *Cockerill* zijne betalingen geschorst heeft, doch men beweert tevens, dat dit slechts een maatregel van voorzigtiggeid is, door den drang der omstandigheden veroorzaakt; daar de geldszaken van dat huis anderszins in voldoenden staat zouden zijn.

— Ter Antwerpsche beurs waren gisteren (4 Februarij) genoteerd: Belg. 96; Spanje 17⅝; Nap. r. 93¾; Rom. L. 100; Certif. te Antw. 99¼. — Wissel op Amst. en Rott. 1⅝ pCt. v.

Door de Pruissische Staatscourant van den 26 januarij wordt het door ons uit de *Allgemeine Zeitung* overgenomen berigt, als of de vorst bisschop van Breslau, graaf *van Sedlnitzky*, zoo wel bij den Paus als bij de pruissische regering, zijne demissie ingezonden had, voor geheel ongegrond verklaard.

— Berigten uit Alexandrie van den 7 januarij luiden:

» Over het lot van *Mehemed*-ali in Sennaar verbreiden zich sedert eenige dagen zeer ongunstige geruchten, welke door eenige omstandigheden die ze vergezellen, schijnen bevestigd te worden. Men wil namelijk, dat er tijdingen ingekomen zijn, volgens welke *Mehemed*-ali niet slechts aan de dissenterie zeer gevaarlijk ziek ligt, maar zelfs daaraan reeds zoude overleden zijn. Hierbij komt, dat de minister van oorlog *Achmed-Pacha-Menekli* plotseling en in allerijl op eenen drommedaris door de woestijn van Kaïro naar Syrie is afgereisd, zonder eenen voldoenden grond tot zulk eenen onvoorbereiden togt te geven. Even zoo verlieten de kinderen van *Ibrahim*-Pacha op zijn bevel Kaïro en begaven zich naar Alexandrie, waar zij zich op het stoomschip des Pacha's naar hunnen vader te St. Jean d'Acre begaven, die zich, volgens de laatste berigten aldaar onthoudt, om er den winter door te brengen.

» In Syrie is alles rustig; sedert de beteugeling van den opstand der Drusen heeft zich alles onder de magt van *Ibrahim* gevoegd, die buitendien al het mogelijke aanwendt, om de bevolking voor zich te winnen."

Naar wij vernemen zullen onze toonkunstige stadgenooten eerlang het genoegen kunnen hebben, om een paar jeugdige virtuozen te hooren, die men door hun verdienstelijk spel onder het getal der jeugdige toonkunstenaars kan rekenen, waarin onze leeftijd schijnt uit te munten en van wie men zeggen kan dat het talent hun aangeboren is. De heer Mulder, wien men het genoegen heeft gehad reeds vroeger hier te zien, stelt zich namelijk voor, om eerstdaags alhier een concert te geven met zijne beide kinderen Richard en Cecilia. In den Amsterdamsche *Avondbode* van den 28sten ll. wordt van beider spel op de piano-forte eene allerloffelijkste melding gemaakt. Van den jongen heer Mulder wordt daar gezegd, dat zijn spel bijzonder door de juistheid en kracht der uitvoering, en bovendien door de treffende opvatting van den geest van den componist, de aandacht boeide, terwijl hij daarna, de directie van het orchest opvattende, bij de uitvoering van verschillende muzijkstukken, ook van zijne eigene compositien, een ervaren muzijkant toonde te zijn. De kleine aanvallige Cecilia voerde de geestvervoering van de toehoorders te Amsterdam ten top, door haar vlug, bevallig en stout spel, en door een smaak en gevoel, die verre boven hare jaren waren; zelfs meesters in de kunst waren getroffen door hare zekerheid in de moeijelijke Sinistra's, zuiverheid in de kleinste voorslagen en duidelijkheid in de trillers en mordanten. Aan de toejuichingen, die haar ten deel vielen, kwamen dan ook geen einde. Wij twijfelen niet of deze jeugdigen talenten zullen in onze stad, waar de toonkunst meer en meer met vrucht beoefend en aangemoedigd wordt, niet minder belangstelling en bijval dan elders ten deel vallen.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (4 *Februarij*) waren genoteerd: Ned. 2½ pCt. 54 negen zestiende; dito 5 pCt. 101 vijf zestiende, drie achtste; Kansbill. 26 zeven zestiende, drie achtste; Amort.-Syndik. 4½ pCt. 94⅝, ¾; dito 3½ pCt. 79⅝, ¾; Handelm. 174⅝, 174; O. Indie 5 pCt. 99; Ardoins 17 vijf zestiende, ¼; Oude Russen 105⅝, ⅝; Columb. 19¾.

*** Op den 4. Februarij 1839, is te *Breda* bevallen van eenen **ZOON**, Vrouwe ÆGIDIA JACOBA D'ISAY, geboren Hanssen.

Eenige Kennisgeving.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers